

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Γ'

10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1925

ΑΡΙΘ. 40

ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἐν Ἑλλάδι ζῶμεν ἐν ἀτμοσφαίρᾳ μεγάλων καὶ πολλῶν καταχρήσεων· δὲν παρέχεται σχεδὸν ἡμέρα χωρὶς ὃ τύπος νὰ μὴ ἐξαγγείλῃ καὶ μίαν κατάχρησιν, — κατάχρησιν εἰς βάρος τοῦ δημοσίου, εἰς βάρος τραπέζης, εἰς βάρος ἀτόμων. Καὶ αὐτὴ δ' ἢ καθημερινὴ αἰσχροκέρδεια, τοῦ κρεοπώλου, τοῦ γαλακτοπώλου, τοῦ ξενοδόχου, τοῦ παντοπώλου, ἢ ἄλλο εἶνε ἢ κατάχρησις τοῦ τιμίου χρήματος τοῦ καταναλωτοῦ λαοῦ, τοῦ ἐν πολλῷ ἰδρωτὶ καὶ ἀγωνιώδει προσπαθεῖα κοπιῶντος νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸν ἄρτον τῆς οἰκογενείας του. Καὶ δικάζουν καὶ καταδικάζουν τὰ αἰσχροδικεῖα καθ' ἑκάστην ἀνθρώπου, ἐξαπατηῶντας καὶ καταληστεύοντας καὶ δηλητηριάζοντας οὖν τοὺς πελάτας των διὰ νὰ σφιτερισθοῦν ἀνοκώτερον καὶ ταχύτερον τῆς ἐργασίας των τὸ προῖόν. Τί ἐν ὃ τυροκόλης ἐπώλησεν ὀλίγων δραμίων ἀποσυντεθειμένον τυρὸν ἢ ἐν ὃ σφαιρωτικὸς ταμίας καὶ διαχειριστὴς ἰδιοποιήθη ἑκατομμύρια τοῦ δημοσίου; Καὶ αἱ δύο περιπτώσεις ἀποτελοῦν βαθμίδας τῆς αὐτῆς κλίμακος καταχρήσεως, ἀμφότεραι δ' οἱ καταχραστοὶ εἶνε ἐγκληματῖαι, ὅπου εἶνε κλέπται καὶ ληστῖαι τῆς παρουσίας καὶ τῆς ζωῆς τῶν πλησίων των.

Ποῦ ἀρὰ γε νὰ ὀφείλεται τῶν καταχρήσεων τούτων ἢ πλημμυρὸς;

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι καὶ τοῦτο τὸ ἐγκληματικὸν φαινόμενον εἶνε προῖόν καὶ συνέπεια τοῦ μεγάλου ἐκείνου καὶ παγκοσμίου ἐγκλήματος, τὸ ὅποιον πρὸ δεκαετίας ἐξασελύθη κατὰ τῆς ἀνθρωπότητος, ἦτοι τοῦ μεγάλου πολέμου. Ἡ τρομαρὰ ἐκείνη θεομηνία ἐξερράγη ἐπὶ τοῦ πλανῆτου μας ὡς παγκόσμιος τυφὼν, ὅστις, ἀποτέμας καὶ μέχρι πυθμένος ἀναταράξας τὴν ἡρώμας καθυδύοντα διανυγῆ ὕδατα τῆς εἰρήνης, ἀνώθησεν διόκληρον τὴν εἰς τὰ βάθη ἢ ραπισμένην ἰλὸν πίσης κακίας εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ ἐθελώθη οὕτως διόκληρος ὁ ἀνθρώπος ὡκεανός. Ὅλος ὁ δυσώδης βόρβος τοῦ σκουδοκλουπισμοῦ,

ἀποκοιμίας πᾶσαν ἐθνικὴν συνείδησιν καὶ καταλύμανας πᾶσαν ἠθικὴν ἀρχήν, ἐκυμάτισεν εἰς πάντα τὰ κοινωνικὰ στρώματα, ἔχουσα δὲ νὰ μολύνη καὶ ἀρκεύνηται ἰσχυροὺς χαρακτήρας, οἵτινες παρεσύρθησαν εἰς τὴν ἐγκληματικὴν δίοχον οὐχὶ τόσον κατ' ἔμφυτον ἔρασιν, ὅσον, πλάκεις, πειρασθέντες ὑπὸ τῆς ἀκηδείας καὶ ἀμελείας αὐτοῦ τοῦ Κράτους.

Δ ὅτι, δυστυχῶς, δὲν εἶνε καὶ τὸ Κράτος ὅλως ἀνεύθυνον τῆς δημιουργηθείσης διὰ τῶν καταχρήσεων καταστάσεως. Δύναται μάλιστα νὰ λεχθῆ καὶ τι πλέον εἰς βάρος τῆς Πολιτείας· οὐ δηλ. διὰ τινων νομοθετημάτων θετικῶς ὑπέβαλε τὴν κατάχρησιν, εἶνε δὲ πασίγνωστον τί ἐπηκολούθησε μετὰ τοὺς νόμους, φέρ' εἰπεῖν, περὶ συστάσεως οἰκοδομικῶν συνεταιρισμῶν, ὧν τινὲς ἔσπευσαν νὰ διαρπάσωσι κυριολεκτικῶς καὶ τὰ μοναστηριακὰ κτήματα ἀντὶ μῆδαμνῆς ἀποζημιώσεως, ἐ.φ. οἱ νόμοι ἐκείνοι ἠδύναντο νὰ ἀποβῶσιν ἀνυπολογίστως εὐεργετικοὶ εἰς τοὺς πραγματικῶς στρουμένους οἰασθήποτε στέγης ἐάν ἦσαν περισσότερον μεμελετημένοι ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς Πολιτείας. Τοιαύτη νομοθεσία, χαρακτηρησθεῖσα ὑπὸ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος ὡς «μορφὴ μπολσεβικισμοῦ» εὐνοοῦσα «ληστεῖαν ἐνεργουμένην ὑπὸ τὰ ὄμματα καὶ τὴν ἔγκρισιν τῆς Πολιτείας» καὶ γονομένην κατὰ «τροπικὴν καὶ πρωτακουστον τρόπον», βεβαίως ὑπέβαλε τὴν τάσιν τῶν καταχρήσεων καὶ συνετέλεσε σφόδρα εἰς τὴν ἐπίτεσιν τοῦ κακοῦ. Διότι, ἀντὶ δι' αὐτῆς νὰ εὐεργετηθῶσιν οἱ πραγματικοὶ ἀνέσται καὶ ἐνδεεῖς, ἠννοήθησαν εἰς διαρπαγὰς ξένης καὶ ἱερᾶς ἰδιοκτησίας εὐτεροὶ ἀπληστοὶ, καὶ ἐπληθύνθη τοκουτοτρόπως τὸ κακὸν τῶν καταχρήσεων ἐκ τῆς ἀσβέστου δίψης τοῦ ταχέος καὶ ἀκόπου πλουτισμοῦ ἐν τῇ ἐποχῇ ταύτῃ τοῦ αὐτομάτου πολλαπλασιασμοῦ τῶν ἑκατομμυρίων.

Τοιαύτην ἀποπνηκτικῶς ἀνήθικον ἀτμόσφαιραν ἀποκαλύπτει εἰς ἡμᾶς ἀπὸ τινος αἱ περὶ καταχρήσεων γινόμεναι ἀλλεπάλληλοι ἐν τοῖς δικαστηρίοις δίκαι.

Ἄλλ' ἢ ἀτμόσφαιρα, ἢ περὶ τὰ τοιαῦτα δημιουργουμένη σιάνδαλα, καθίσταται οὐ μάλλον βαρεῖα

ἐκ τῆς βραδύτητος καὶ ἀναβλητικότητος, μεθ' ὧν χωρεῖ εἰς τὸ ἔργον τῆς ἡ δικαιοσύνης. Ὁ χρονισμὸς οὗτος τῶν δικῶν ἀποβαίνει οὕτως ἐπιζήμιος· διότι οὐ μόνον χαλαροῦται ἡ ἐνέργεια τῆς δικαιοσύνης καὶ ἀμβλύνεται βαθμηδὸν τὸ ἠθικὸν αἰσθητήριον τῶν τε πραγματικῶν ἐνόχων καὶ τοῦ κοινοῦ, ἀλλὰ καὶ καθίσταται πρόξενος ἀπανθρωπείας ἀδικίας εἰς τυχόν ἀθώους ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους συνδρομῇ δυσμενῶν περιστάσεων καὶ ἄλλα εἴτε δυσεξίχνιαστα, εἴτε εὐεξήγητα περιστατικά καὶ συκοφαντῆαι κακοβούλων ἀνθρώπων περιέπλεξαν εἰς τὴν ἀρπάγην τῆς δικαιοσύνης εὐθιξίας ἢ πλάνης. Ἡ πείρα τῶν δικαστικῶν χρονικῶν μαρτυρεῖ, ὅτι πολλάκις ἡ βαρεῖα τῆς δικαιοσύνης χεῖρ ἐπέπεσεν ἐπὶ ἀνεγκλήτων πολιτῶν, οἵτινες ἀποσπασθέντες βία ἀπὸ τῆς οἰκογενείας καὶ τοῦ ἔργου των ἐρρίφθησαν εἰς τὰς φυλακάς, ὅπου ἀναικίως ἐκρατήθησαν ἐπὶ μακρὸν χρονικὸν διάστημα. Καὶ ἔχομεν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀνυπολογίστως ἀδικοῦσαν αὐτὴν ταύτην τὴν δικαιοσύνην, ἥτις οὕτω εἰς τὸ πλευρὸν τῶν πραγματικῶν ἐγκληματικῶν ζημιουργεῖ βλαβεροὺς ἐχθροὺς τῆς Πολιτείας πολίτας, διαρκῶς αἰσθανομένους τὴν πικρίαν τοῦ δηλητηρίου, τὸ ὁποῖον ἐπότισεν αὐτοὺς ἢ ἀναληγσία καὶ ἡ ἀπανθρωπία τοῦ χρονισμοῦ τῶν ἐκκρεμοδικῶν.

Εἶνε περιττὸν νὰ τονισθῇ πόσον θλιβερὰ ἐμφανίζεται ἡ κακίστασις αὕτη. Τὸ κύμα τῆς καταχρήσεως ἠπλώθη καὶ εἰσέδυσεν εἰς πάντα τὰ κοινωνικὰ στρώματα καὶ πρὸς τὰ κάτω καὶ πρὸς τὰ ἄνω ἐπεκαθέθη, ἢ δ' ἀρτίως, φαίνεται, τῶν λειτουργῶν τῆς δικαιοσύνης ἢ ὀλιγωρία τινῶν αὐτῶν καὶ ἀδιαφορία κατ' ἀντινομίαν ἐνὰ ἀνυποσίτον συντελεῖ εἰς τὴν ἐπίτασιν τῆς ἀδικίας καὶ τὸν κοινωνικὸν γογγυσμὸν. Ἡ κατα τοῦ τελευταίου χρόνου τοσοῦτον ἐν καθείσα ἀνυπομονησία πρὸς ἄμεινον καὶ ἄσκοπον ὡς πλείστου πλούτου ἀπόκτησιν δι' ἐξασφαλίσειν ἀπολαύσεων καὶ ἡδονῶν καὶ ἡ δυσφορία διὰ τὴν βραδύτητα ἀπονομῆν τῆς δικαιοσύνης, ἡ μὲν ἄγουσα εἰς τὰς γνωστὰς καταχρήσεις, ἡ δὲ κληίτουσα ἀδιακρίτως ἐνόχους τε καὶ ἀσφους, ἐνημιούργησαν παρ' ἡμῖν μίαν ἐπαχυῆ κακίστασιν, ἀπαιτοῦσαν ταχεῖαν ἐξυγίανσιν καὶ διόρθωσιν, δὲν σιερῶνται δὲ τῶν πρὸς ἐπίτευξιν αὐτῶν μέσων, οὔτε ἡ Ἐκκλησία, οὔτε ἡ Πολιτεία.

ΟΜΙΛΗΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ

Ἡ κατ' οἶκον ἱεραποστολή

Κυριακὴ 27 Ἀυγῆ—25 Ὀκτωβρίου.

Ἐπέλευσε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων Ἐπίστρεψε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέν σοι ὁ Θεός· (Λουκ. 11, 39).

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.—Ἴδου ἡ ἀπάντησις τοῦ Σατήρος

Χριστοῦ πρὸς τὸν εὐγιώμονα τέως δαιμονόβλητον τῆς χώρας τῶν Γαδαρηνῶν. Ἐξήγητος νὰ ἐγκαταλίπη τον οἶκον αὐτοῦ καὶ νὰ συζητήσει μετὰ τοῦ Χριστοῦ. μαμπρὸν δαίγμα εὐγνωμοσύνης. Ἀλλὰ ὁ θεὸς ἡμῶν Διδάσκαλος, ἀρνούμενος, δεικνύει ὅτι τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ δύναται νὰ δεῖξη καὶ ἐν μέσῳ τῶν εἰκείων αὐτοῦ. Διδασκαλία πολυμοῦ. Ἐκαστος χριστιανὸς ἔχει χρέος νὰ εἶναι ἱεραπόστολος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.—Α'. Ἀναγκαιότης τῆς κατ' οἶκον ἱεραποστολῆς. Β'. Τὸ πνεῦμα τῆς κατ' οἶκον ἱεραποστολῆς.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.—Ἀναγκαιότης τῆς κατ' οἶκον ἱεραποστολῆς.

1.—Οὐκ ἄσπῶς καὶ ὡς ἔτυχεν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς συνιστᾷ εἰς τὸν θεραπευθέντα δαιμονόβλητον νὰ παραμείνη ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. Τὸ οἰκογενειακὸν περιβάλλον εἶναι τὸ προσφορύτερον, ἵνα ἐκφράσῃ τις, πρὸς δόξαν Θεοῦ, τὴν πείραν τῶν θεῶν εὐεργεσιῶν. Διὰ τὴν νὰ μὴ προκαλέσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὴν δοξολογίαν ὅλων τῶν μελῶν τοῦ οἴκου.

2.—Ἐὰν προορισμὸς πάσης χριστιανικῆς οἰκογενείας εἶναι ἡ τελειοποίησις τῆς ψυχῆς, ἡ κατὰ Χριστὸν μόρφωσις, ὁ προορισμὸς οὗτος μόνον ἐν τῷ οἴκῳ δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ καὶ ἐξασφαλισθῇ. Τὸ σχολεῖον τῆς σήμερον, αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία, τὸ κοινωνικὸν περιβάλλον, δύναται νὰ παρέσχωσιν ἐγγύησιν ἀρετίας κατὰ Χριστὸν οἰκοδομῆς.

3.—Ἐν τῷ οἴκῳ, ὡς μικρῷ τε καὶ κρατιδίῳ, δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰλικρινῶς ὁ θεὸς Νόμος. Ἐὰν ὁ οἶκος ἀποβῇ γυμναστήριον τῆς κατὰ Χριστὸν ζωῆς, καὶ ὁλόκληρος ἡ Κοινωνία, καὶ μόνον τότε, δύναται νὰ ἀποβῇ ταύτη. Δὲν εἶναι δὲ τοῦτο πιθανὸν παντὸς Χριστιανοῦ; Οἱ πάντες καὶ τὰ πάντα ἄς περιφρονῶσι τὰ θεῖα. ἂν ἐν τῷ οἴκῳ βασιλεύῃ ἡ εὐσέβεια, ἀρκεῖ νὰ διατηρηθῇ ἡ ἀγνοία καὶ ἡ πίστις.

Πόσον ἀπαιτώμεθα ἀναμένοντες τὴν χριστιανικὴν διαπαιδαγώγησιν ἀπὸ μόνον τὸν διδάσκαλον καὶ τὸν ἱερέα...

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.—Τὸ πνεῦμα τῆς κατ' οἶκον ἱεραποστολῆς.

1.—Δὲν σημαίνει ὅτι ὁ οἶκος ἀπαιτεῖται νὰ γαίνη Μοιή τις ἢ Ἐκκλησία. Οὐδ' ὅτι τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας ὀφείλουσι νὰ καιαγίνωνται εἰς οὐδὲν ἄλλο, εἰ μὴ εἰς προσυχὰς καὶ ψαλμοφῶδίας καὶ σταυροὺς καὶ γονυκλισίας, παραβλέποντες ἕκαστος τὸ οἰκείον ἔργον. Οὐδ' εἶναι ἔυλογον νὰ ἐχη τις παντοῦ εἰς τὴν γλώσσαν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν θεῶν. Ἐχουσι ταῦτα τὰς ὥρας των.

2.—Ἐπο τὴν κατ' οἶκον ἱεραποστολὴν νοεῖται ἡ ἀπαιτήσις πᾶν μέλος τοῦ οἴκου ὀφείλει νὰ καθιστᾷ κατὰ πρῶτον καὶ κύριον λόγον τοῦ οἰκογενεῖς αὐτοῦ κοινωνοῦς τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ Θεοῦ, ὡς προσωπικῶς ἠξιώθη διηγοῦ ὅσα ἐποίησέν σοι ὁ Θεός, νὰ ἐπιδῶ δὲ ἐπὶ τῶν ἄλλων μελῶν τῆς οἰκογενείας διὰ τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ὥστε ταῦτα νὰ μορφώσιν τὴν διάθεσιν καὶ τὴν ἀπόφασιν νὰ λέγωσι καὶ νὰ πράττωσιν ὅσα εἰσὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλή, ὅσα εὔφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις

ἔπαινος» (Φίλιπ 4, 8), νὰ ἔχωσι δηλαδὴ βάσιν ζωῆς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

3.—Σπουδαῖα γεγονότα τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς πρέπει ἰδίᾳ νὰ παρέχωσιν ἀφορμὴν μελέτης τῶν βουλῶν τοῦ Θεοῦ.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.—Ἐπεὶ τοὺς γονεῖς ἰδίᾳ πίνει τὸ καθήκον τοῦτο. Δὲν εἶναι αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ οἱ ἀντικρόσσοι ἐν τῇ φωνῇ τῆς ἁγίας, ἥτις λέγεται οἶκος; Ἡ σηματικὴ χριστιανικὴ οἰκογένεια εἶναι ἀναμφισβήτητος ὅτι διέρχεται κρίσιν. Ἐς ἐνισχύσωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῆς, τοὺς νόμους αὐτῆς, ἀναστηλοῦντες ἐν ταῖς ἡμετέροις καρδίαις τοῦ Θεοῦ Νόμου τὸ κῆρος. Μάτην ζητοῦμεν καλοὺς κυβερνήτας· μάτην ζητοῦμεν πνευματικὸς ποιμένας· χρηστοὺς· μάτην ζητοῦμεν εἰρήνην καὶ εἰς τῇ Κοινωνία, ἃ· ἐν τοῖς οἴκοις ἡμῶν εἶναι ταῦτα πάντα ξένα φυτὰ. Μὴ λησμονώμεν ὅτι ἕκαστος εἶναι ἱεραπόστολος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

E.I.K.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Ὁ Τοποτηρητῆς τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ Θρόνου μητροπ. Τριπόλεως κ. Θεοφάνης ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον, δι' ἧς συνιστᾷ ὅπως τὰ χρήματα, τὰ ὅποια θὰ ἐδωπανῶντο πρὸς ἀγορὰν στεφάνων διὰ τὸ σκῆνος τοῦ πατριάρχου, δωθῶσιν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν. Ὁ ἑλληνοαἰγυπτιακὸς τύπος ἐπεκράτησεν εἰς τὴν σύστασιν ταύτην ἐκθύμως, ὁ δὲ «Ταχυδρόμος» Ἀλεξανδρείας ἐσχολίασεν αὐτὴν διὰ τῶν ἐξῆς ἀξίων ἀναγραφῆς: «Τοιοῦτοτρόπως ὁ Φώτιος θὰ εὐεργετήσῃ καὶ νεκρὸς ἐκείνους, τοὺς ὁποίους τόσον συνεπόμεναι καὶ ἀνεκούφιζε ζῶν, χωρὶς δὲ νὰ βιάσωμεν τὴν φαντασίαν θὰ σχηματίσωμεν ὅλοι τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι προπεμπόμενος εἰς τὴν ὑστάτην του κατοικίαν ὁ Φώτιος, σκορπίζει ἀπὸ τοῦ φερέτρου του ὡς εὐλογίαν πρὸς τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀδυνάτους τὰ χρήματα, τὰ ὅποια θὰ διετίθεντο πρὸς ἀγορὰν στεφάνων, οἷτινες θὰ ἐβάρυνον τὸ χῶμα τοῦ τάφου τοῦ ἐλεήμονος Πατριάρχου, ἀντὶ νὰ τὸ κοσμήσουσιν».

§§ Οἱ ἐπίσημοι τῆς Ρωσίας ἐκκλησιαστικοὶ κύκλοι ἀνακοινοῦσιν, ὅτι πανταχοῦ τοῦ ὀρθοδόξου ἐκεῖ κόσμου καὶ δὴ ἐκ τοῦ κύκλου τῶν λαϊκῶν τονίζεται ἡ μεγάλη καὶ ἐπείγουσα ἀνάγκη ἀπολογητικῆς φιλολογίας, βιβλίου δ' ἐκφέρεται λύπη ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶνε εἰς θέσιν πρὸς τὸ παρὸν νὰ σβέσῃ τὴν δίψαν ταύτην ἕνεκα ἀπορίας ὑλικῶν μέσων. Ἄλλ' ἀνάλογος ἀνάγκη ὑφίσταται καὶ παρ' ἡμῖν, καὶ ἐνταῦθα δ' ἄρα πρέπει νὰ μελετηθῇ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὁ τρόπος τῆς ἐξευρέσεως τῶν μέσων τῆς τονώσεως τῶν ἀπολογητικῶν μελετῶν. Δυστυχῶς αἱ ἀπαιτούμεναι πρὸς ἐκδόσεις δαπάναι ἀνήχθησαν εἰς ὕψος ἀφθαστον καὶ εἰς

αὐτὰ τὰ εὐρωστώτερα τῶν βαλαντίων, ἕνεκα δὲ τούτου μεγάλη ὑφίσταται κρίσις τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ ἐντύπου.

§§ Ἐν τῷ ἐν Μόσχᾳ συνεδρίῳ τῶν σπουδαιότερων προυργόντων τῆς «Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ρωσικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας» τῆς ἄλλως αὐτονομαζομένης ἀνακαινιστικῆς Ἐκκλησίας, οὗ τὰ κυριώτατα πεπραγμένων ἐδημοσιεύθησαν τμηματικῶς καὶ κατὰ μεγάλην ἐπιτομὴν ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ», ὁ ἀρχιεπίσκοπος Κρασνογιάρσκ καὶ ὁ Καθηγ. Μπελολίκοφ ἐν ταῖς περὶ τῶν ἑταροδόξων ἀνακοινώσεσίν των εἶπον περὶ τοῦ Κατολιциσμοῦ τὰ ἀκόλουθα: «Ὁ Κατολιциσμός καταυθύνει τὸ ἠγιοποιημένον του ξίφος κατὰ τῆς Ρωσίας. Τὸ Βατικανὸν συχνὰ μᾶς ἀποκαλεῖ «Ἐκκλησίαν Σοβητικὴν». Ὁ Κατολιциσμός ἐν σχέσει πρὸς τὴν Σοβητικὴν ἐξουσίαν ἐπιτηδεύεται διπλὴν πολιτικὴν. Τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀνακαινισμὸν θεωρεῖ ὀλεθρίαν πολιτικὴν πλάνην. Ὁ Πάπας ἐκήρυξε τὴν Ρωσίαν χώραν ὧν ἀπίστων. Δὲν ἀπέκρυψε δὲ καὶ τὸ σχέδιόν του νὰ ὑποτάξῃ τὴν σχισματικὴν Ρωσίαν. Οἱ Οὐνίται ὀφειλετικῶς θὰ παρασκευάσουσιν τὰ πάντα. Ἡδὴ διεβιβάσθη εἰς Ρωσίαν ἡ πρώτη ἀποστολὴ οὐνιτῶν ἱεραποστόλων. Τὰ πάντα δὲ προεβλέφθησαν. Οἱ προπαγανδισταὶ οὗτοι πρέπει νὰ ἐμφανισθοῦν εἰς τοὺς Ρώσους μὲ μακρὰν κόμην καὶ μὲ ἔργα καὶ συμπεριφορὰν ὀρθοδόξων ἱερέων. Ἡ Ἰησοῦτικὴ τῶν ἠθικῶν δικαιοῖ τὰ πάντα... Μία ἀπανταχοῦ εἶνε ἡ Ἰησοῦτικὴ τῆς Οὐνίας πολιτικὴ τοῦ προσεταιρισμοῦ ἀθλίων τιμῶν προσηλύτων τοῦ παπισμοῦ, ἡ προσποίηση, ἡ ὑποκρισία, ἡ δολιότης, ἡ ἐξαγορά, ἡ ἐκ τοῦ ἀσφαλούς ἐξαπάτησις μικρῶν παιδίων καὶ ἀνυπόπτων ἐνδῶν γυναικῶν.

§§ Ἐν καὶ ἡμῖσι ἑκατομμύριον Ἑλλήνων πάσχουν ἐξ ἐλονοσίας, ἑπτὰ χιλιάδες ἐξ αὐτῶν ἀποθνήσκουν κατ' ἔτος, πάντες δ' οἱ ἐλονοσοῦντες προδιατίθενται διὰ τὴν φυματίωσιν, ἐξ ἧς πάσχουν ἤδη διακόσμαι χιλιάδες, ὧν τὸ δέκατον ἀποθνήσκει κατ' ἔτος. Αἱ γραμμαὶ αὗται θὰ ἔπρεπε νὰ γράφωνται στερεοτύπως καθ' ἡμέραν ἐφ' ἐκάστου ἐντύπου ἕως μόνον οὗ ὧ ὑποβληθῇ ἐπὶ τέλους εἰς πάντας ἡ σκέψις περὶ τῆς τιμῆς τῆς ζωῆς καὶ εἰς ἠθικὴν ἀξίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἀξίαν ὑλικὴν, ἀφοῦ, τέλος πάντων, τὰ πάντα σήμερον εἰς χορήματα μεταφράζονται. Καὶ ἐπειδὴ πρὸ παντός ἡ Πολιτεία ἐνδιέφερεται διὰ τὴν πολιτικὴν οἰκονομίαν, εἰρήσθω ἐν μεταφράσει εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν δραχμῶν, ὅτι ἡ ἐτησίᾳ ἀξία τῶν νεκρῶν τούτων καὶ τῶν ἐκ τῶν νόσων καὶ τῶν θανάτων ἡμεραργῶν ὑπελογίσθη εἰς δύο δυσεκατομμύρια δραχμῶν καὶ πλέον ἐτησίως. Χάνει λοιπὸν ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ καὶ εἰς ψυ-

χός και εις χρήμα. Νὰ τονισθῆ δια μυριστήν φορὰν ὅτι οὐδὲν ἄλλο διὰ τὸ ἔθνος ζήτημα προέχει τόσον, ὅσον τὸ τῆς εὐρωστίας του, καὶ ὅτι ὅλα πρέπει νὰ ταυθῶσιν ἐν δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ μίτρᾳ ἐφ' ὅσον δὲν λύεται πρὸ παντὸς τὸ μέγιστον ζήτημα τῆς ζωῆς, καὶ τοῦ μαρτυρίου καὶ τοῦ θανάτου τῆς ἡμετέρας φυλῆς; Καὶ πάλιν ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι οὐχ ἄποξ ἐτινίσθη ἀπὸ ταύτης τῆς σιήλης: ἀνάγκη νὰ εἰσαχθῆ εἰς τὰ σχολεῖα οἷς ἐν τῶν πρωτίστων καὶ θεμελιωδεατάτων μαθημάτων τὸ μάθημα τῆς Ἐπιεικείας, εἰς τοῦτο δὲ νὰ ἐπιδίδονται κατ' ἐξοχὴν οἱ μέλλοντες διδάσκαλοι καὶ ἱερεῖς, οἱ φυσικοὶ αὐτοὶ καὶ παντοειποὶ χειραγωγοὶ καὶ παραστάται τοῦ φθίνοντος καὶ θνήσκοντος ἑλληνικοῦ λαοῦ.

§§ Εἶνε ἀξία πλείστης προσοχῆς ἡ κατ' αὐτὰς ἐκδοθεῖσα «Ἐκθεσις πεπραγμένων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν» κατὰ τὸ 1925, ἣτις κατὰ συμμόρφωσιν πρὸς τὸ σχετιῶν ἄρθρον τοῦ καταστατικοῦ Νόμου τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον. Ἐν τριακότῳ σελίσιν ἐκτίθεται μετὰ συστηματικότητος ὑποδειγματικῆς πᾶσα ἡ κατὰ τὸ διαρροῦσαν χρονικὸν διάστημα (Σεβ. 1924-8ρίου 1924) πολυμερῆς καὶ πολύτροπος δράσις τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς οὐ μόνον ἀπὸ διοικητικῆς ἐπιψέως, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς πεδίοις τῆς ἠθικῆς, πνευματικῆς, κοινωνικῆς καὶ φιλανθρωπικῆς περὶ τοῦ λογικοῦ τῶν πιστῶν ποιμνίου προνοίας. Καὶ ἐκ τῆς ἐπιπολαίας δὲ τῆς Ἐκθέσεως ἀναγνώσας ἀντιλαμβάνεται τις πόσον εὐρὺ καὶ βαρὺ καὶ δυσχερές, ἀλλ' ἅμα καὶ πόσον ὠραῖον εἶνε τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας ὑπὲρ τε τῶν ἐπὶ μέρους αἰσθημάτων, καὶ ὑπὲρ συμπάσης τῆς κοινωνίας. Αἰاتی οἱ διαρκῶς ἐλλοχεύοντες καὶ ἐνοχλοῦντες κίνδυνοι δὲν εἶνε οὔτε ἄλγος, οὔτε καὶ λόγου ἀνάξιστοι ἀπ' ἐναντίας καὶ πολὺ καὶ λίαν σοβαροὶ ὁσημέραι καθίστανται. Ὄθεν προσφόρων λίαν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κατέκλεισε τὴν λαμπρὰν ἔκθεσιν αὐτοῦ διὰ τοῦ ἀποστολικοῦ: «τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενοι, τοὶ δ' ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενοι, κατὰ σκοπὸν δώσω ἑμὲν ἐπὶ τὸ βραβεῖον τῆς ἀνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ».

ΚΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

— Ἡ Ἁ. Ἱ. Σύνοδος συνήλθεν εἰς τακτικὰς συνεδρίας κατὰ τὴν Δευτέραν καὶ τὴν Πέμπτην τῆς ἐβδομάδος ταύτης, καταρτίσασα τὸν ἐσωτερικὸν κανονισμὸν αὐτῆς καὶ ἐξετάσασα διαφόρων ὑποθέσεις.

— Ὁ Μακ. Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ οἱ Σεβ. Μητροπολίται Γυθείου καὶ Οὐτύλου Διοκυσίου,

Ἀργολίδος Ἰερόδου καὶ Κορινθίας Λαμασκηνῆς ἐπισκεφθέντες τὴν παρελθούσαν Πέμπτην τὸν κ. Ἰακουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, παρεκάλεσαν αὐτὸν ὅπως ἐπισκευεθῆ ἡ δημοσίευσίς τοῦ ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἔροβου Νομοσχεδίου περὶ τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου καὶ περὶ μεθοδοσίας τοῦ Κλήρου.

— Διορίσθη γραμματεὺς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ὑδρος καὶ Σπερτσῆς ὁ Ἰωάννης Ε Δερσιλιώτης.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἐλεγείς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Μ. Ἐκκλησίας Μητροπολίτης Παρναμυθίας ὁ τέως Μ. Πρωτοσύγκελλος Ἀθηναῖος ἐχειροτονήθη ἐν Μιτυλήνῃ. Καὶ ὁ μὲν τέως Πελαγονίας μετατέθη εἰς τὴν Μητροπόλιν Ν. Πελαγονίας ὁ δὲ τέως Ν. Πελαγονίας εἰς τὴν Μητροπόλιν Φιλιατῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Πατριάρχου Φωτίου αἱ ἐν Καίρῳ ὀργανώσεις τῶν ὀρθοδόξων Σύρων συνελθούσαι ἀπὸ κοινῆς ἐ ἐκρίναν ψήφισμα, καθ' ὃ πᾶσαι ὀφείλουσαν νὰ μετᾶσχουν τῆς κηδεύσεως τοῦ Πατριάρχου, ἐξελέγη δ' ἐπιταμελὴς ἐπιτροπὴ ἣτις μετὰ τὸν ἐνταφιασμὸν τοῦ νεκροῦ θὰ ἐκληφθῆ τοῦ ζητήματος τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου Πατριάρχου.

— Τοῦ πένθους τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας μετασχούσα καὶ ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἀδελφότης Ἰσραηλιτῶν Κερκυραίων ἐτηλεγράφηκε πρὸς τὸν τοποτηρητὴν τὰς συμπαθείας της βεβαιούσα ὅτι «θέλει τηρήσει ἀλησμόνητα τὰ ὑψηλά καὶ εὐγενῆ αἰσθήματα τοῦ Πατριάρχου Φωτίου».

— Ψηφίσματα συλλυπητήρια ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Πατριάρχου ἐξέδωκαν καὶ αἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἑλληνικαὶ Τεκτονικαὶ Στοιὶ «Ὁμόνοια» καὶ «Ἄτλας».

— Κατ' ἀνακοινώσεις τοῦ συνοδευσαντος τὸν ἀοίδιμον Πατριάρχη Φωτίον ἰδιαιτέρων του ἱατροῦ κ. Καροπούλου, οἱ τελευταῖαι λόγοι τοῦ Πατριάρχου, ἃ ἡ ἐπιδικαστικὸς ἐκ δυσπνοιῆς ἀγᾶτια διήρησε περὶ τὸ τέταρτον τῆς ὥρας, ἦσαν ἐκὼς σου, Παναγίε μου! Γενηθῆτω τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου». Καὶ ἀμέσως ἐξέπνευσε.

— Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Οὐψύλης τῆς Σουηδίας καὶ Πρόεδρος τοῦ Παγκοσμίου Συνεδρίου, οὗ μετέσχεν ἐν Στεκχόλμῃ ὁ ἀείμνηστος Πατριάρχης, ἅμα πληροφορηθεὶς παρὰ τοῦ μητροπολίτου Νωβίης τὴν ἐν Ζυρίχῃ ἐπαλθεῖσαν τελευτὴν τοῦ Πατριάρχου, διεβίβασε πρὸς τὸν ἐν λόγῳ μητροπολίτην εἰς Λαζάνην τὸ ἀκόλουθον συγκλητικὸν ὄπισθεν ἐπὶ τηλεγράφημα:

«Δοξολογῶν τὸν Θεὸν ἐπὶ τῇ μνημειώδει παρουσίᾳ τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος ἐν τῷ Παγκοσμίῳ Συνεδρίῳ καὶ πλήρῃ εὐγνωμόνως χαρᾶς ἐκ τοῦ ὠραίου

τηλεγραφήματος εκ του ατμοπλοίου, ὡσεὶ ὑπὸ κραυ-
νοῦ βιβλήθηνχθὲς λειτουργῶν ἐν ἐκκλησιαστικῇ περιο-
δεῖα ὑπὸ τῆς ἀναγγελίας, ὅτι ὁ Θεὸς νῦν ἀπολύει
τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐν εἰρήῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτοῦ ἐνότητά τῶν χριστοφίλων. Τὸ ἐκκλησιασμα
μετὰ δακρύων ἤκουσε τοὺς συγκινητικούς λόγους
μου περὶ τοῦ τετιμημένου Πατριάρχου καὶ ὡς πα-
τρὸς ἡγαπημένου ὑπὸ τῆς παγκοσμίου Συνδιασπέν-
ψεως καὶ τοῦ Σουηδικοῦ ἔθνους, περὶ τὸν ἀποστόλου
αὐτοῦ μακρὰν ἱερὰν ἀποστολὴν διὰ τῆς ἐν-
δόξου αὐτοῦ προσπαθείας, εἰς ἔσχατος τῆς Ἁγίας
Καθολικῆς, Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ἣν ὡμολόγη-
σεν ἐντόνως μετὰ τῆς προσωπικῆς καὶ ἐκ παραδό-
σεως αὐθεντίας· αὐτὸς ἐν τῷ Καθεδρικῷ ἡμῶν Ναῷ
ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτοῦ δημοσίᾳ ἐμφανίσει, ἥτις θὰ
μεῖνῃ ἱστορική.

Ἡ Α. Μεγαλειότης, ἡ Βασίλισσα, βαθέως τεθλιμ-
μένοι ὡς καὶ ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια μετὰ τοῦ χριστιαν-
ικοῦ λαοῦ, τηλεγραφεῖ τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου ἐν
τῷ Εὐαγγελίῳ Ματθαίου: «εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πι-
στέ! ἐπὶ ὀλίγα ἡς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σὲ καταστήσω»
εἰσαλεθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου» (κεφ. 25).
Εὐχαριστῶ ἐπὶ τῷ τηλεγραφίῳ. Συλλυπητήρια ἀ-
δελφικά. Πότε γενήσεται ἡ κηδεῖα ;»

—Τὴν σορὸν τοῦ Πατριάρχου Φωτίου ἐκόμισεν
εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐκ Μασσαλίας τὸ γαλλικὸν αἰμό-
πλοιο «Σφίγξ» τῆ 26 Σεπταμβρίου, ἀπὸ τοῦ ὁποῦ
κατεβιβάσθη διὰ γεράνου ἐπὶ τοῦ πρεβλήτου, ἀφοῦ
πρότερον ἀνῆλθον ἐπὶ τοῦ αἰμοπλοίου οἱ ἀρχιερεῖς,
οἵτινες μετὰ λυγμῶν προσουχῆθησαν ἐν τῷ νεκρικῷ
θαλάμῳ. Τὸ δριῦνον φέρετρον μετηνέχθη εἰς τὴν νε-
κροφόρον ὑπὸ τοῦ τιμητικοῦ ἀγγέλου Ἑλλήνων
ναυτῶν, ὁπερ ἐπεμψεν εἰς Ἀλεξάνδρην ἡ Ἑλληνικὴ Κυ-
βερνήσις. Ἄπειρος κόσμος παρεκολούθη τὴν εἰς τὰ
Πατριαρχεῖα μεταφορὰν τοῦ νεκροῦ, ἰθαγενεῖς δὲ
πωλητὰ ἐπόλουν ἀνά τὰς ὁδοὺς τὴν εἰκόνα τοῦ Πα-
τριάρχου. Ἡ σορὸς ἀπετέθη ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγ. Σάββα
εἰς κοινὸν προσκύνημα. Ἡ κηδεύσις τοῦ σκήτους
ἐτελέσθη τῆ πρώτῃ τῆς 29ης ἐν ἀπεριγέγραπτο πλῆ-
θος ὀρθοδόξων τε καὶ ἀλλοδόξων συρροῇ, τῆς κη-
δεῖας δὲ μετέσχον ἀντιπροσωπεῖται πᾶσῶν τῶν ὀρθο-
δόξων κοινοτήτων, πάντων τῶν σωματείων, ὁ Μέγας
τελετάρχης τῶν Ἀνακτόρων ἐκ μέρους τοῦ βασιλέως
τῆς Αἰγύπτου, ὁ Διοικητὴς, πρέσβεις, πρόξενος,
πρόξενος, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἰσραηλ. Κοινοτήτος, ἀν-
τιπρόσωπος τῆς Ἀγγλικῆς Ἀρμοστείας, ὁ Ἀρχιερα-
βῆτος καὶ Ραββῖνοι, ὁ Κόπτης Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλε-
ξανδρείας, Ἀγγλικανοί, Γραικοκατόλικοι, Ρῶσοι καὶ
πλείστοι ἄλλοι ἐπίσημοι. Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία

ἐψάλη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἐνθα ἀπὸ μέ-
ρους μὲν τῆς Ἑλλήν. Κυβερνήσεως προσεφώνησε
τὸν νεκρὸν ὁ ἐν Καίρῳ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ.
Δεσμῶζος, τὸν δ' ἐπικήδειον ἐξεφώνησεν ὁ μητροπ.
Λεοντοπόλεως Χριστοφόρος. Ἡ σορὸς εἶτα ἐκομί-
σθη εἰς τὸν σταθμὸν, ἐνθα ὑπὸ τοὺς λυγμούς καὶ
τοὺς κοπετοὺς τοῦ συνοδούσαντος πλῆθος ἀποτε-
θεῖσα εἰς εἰδικὸν σιδηροδρομικὸν ὄχημα μετηνέχθη
εἰς Καίρον ἐν συνοδείᾳ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν συγ-
γενῶν τοῦ μεταστάντος.

Ἐν Καίρῳ ὁ νεκρὸς τὸ κακ' ἀρχ' ἐς ἀποτεθείς ἐν τῷ
ναῷ τοῦ ἁγ. Νικολάου μετηνέχθη εἶτα εἰς τὸν
ναὸν τοῦ ἁγ. Κωνσταντίνου, ὁπόθεν μετ' ἐπιβλητικῆς
καὶ αὐθις πομπῆς ἐξεκομίσθη εἰς τὴν ἐν παλαιῷ
Καίρῳ μονὴν τοῦ ἁγ. Γεωργίου, ἐνθα ἐτάφη, ἐν ᾧ
τάφῳ πρὸ εἰκοσιπενταετίας εἶχε ταφῆ καὶ ὁ πατρι-
άρχης Σαφρόνιος.

—Κατὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ Πατριάρχου Φωτίου
τὴν μὲν Ἐκκλησίαν Ἱεροσολύμων ἀντιπροσώπευσεν
ὁ Σεβ. ἀρχιεπ. Ἱερὸδανου κ. Τιμόθεος, τὴν δὲ Ἐκ-
κλησίαν Κύπρου ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Κύπριος ἱατρὸς
κ. Ἰωακβίδης, πρόεδρος τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἀδελ-
φότητος τῶν Κυπρίων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν
μελλουσῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἐξαπέλευσεν ἐγκύ-
κλιον πρὸς τὸ ποιμνιον αὐτοῦ, ἐν ᾧ τοιῶν τὴν ση-
μασίαν τοῦ ζητήματος ἰδίᾳ ὑπὸ τὰς σημερινὰς τῆς
νῆσου πολιτικὰς συνθήκας συνιστᾷ πρὸς τὸν Κυπρι-
ακὸν λαὸν ν' ἀναδείξῃ «ὡς ἀντιπροσώπους αὐτοῦ ἐν
τῷ Νομοθετικῷ τοὺς δριστεύς λόγῳ ἡθους, μορφῶ-
σεως, πατριωτισμοῦ καὶ πάσης ἄλλης ἀρετῆς» πα-
ραίνων δὲ τοὺς «ἀντιστρατευθέντας πρὸς τὴν θέλησιν
τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ» ν' ἀπόσχωσι τῶν ἐκλογῶν ἵνα
«ἡ περὶ αὐτῶν κρίσις τῆς ἱστορίας ἀποβῆ ἡτιον δυ-
σμενής».

—Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου παρεκάλεσε
τηλεγραφικῶς τὸν πρόεδρον τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Κυ-
πριακῆς Ἀδελφότητος κ. Γ. Ἰωακβίδην ὡς ἀντι-
προσώπευσιν τὴν Κύπρον καὶ τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῆς
κατὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Φωτίου
καὶ καταθέσῃ ἐκ μέρους αὐτῶν στέφανον.

—Κατὰ πρόχειρον στατιστικὴν οἱ ἐγγραφεῖντες
ἅμα τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους μαθητὰ καὶ
μαθήτριαι εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Ἐκπαιδευτήρια Λευκω-
σίας συνεποσώθησαν εἰς 1550.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΙΛΩΝΙΑΣ

Ἀντιπροσωπία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου,
ἀποτελουμένη ἐκ τῶν Μητροπολιτῶν Χαλκηδόνος

κ. Ίωκαίμ, Σάρδεων κ. Γερμανοῦ, τοῦ μεγάλου δραγομάνου κ. Κωνσταντινίδη καὶ τοῦ προϊσταμένου τῆς ἑλλην. Κοινοῦτος Βυκουρεστίου ἀρχιμ. κ. Τιμοθέου Εὐαγγελίδου, μεταβᾶσα εἰς Βαρσοβίαν, ἐπέδωκε τὸν Τόμον, δι' οὗ ἀναγνωρίζεται τὸ Αὐτοκέφαλον τῆς Ὁρθοδόξου Πολωνικῆς Ἐκκλησίας. Τὴν ἀντιπροσωπείαν τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας συνόδευον εἰς τὴν κρωτεύουσαν τῆς Πολωνίας ἀποστολὴ τοῦ Ρουμανικοῦ Πατριαρχείου, ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Μητροπολίτου Βουκοβίνης καὶ Κοστίνου κ. Νεκταρίου, τοῦ καθηγητοῦ κ. Δημητρίσκου κ. ἄ., κομιστῆς καὶ αὐτῆς Γραμματέως, δι' ὧν τὸ νεοσύστατον Ρουμανικὸν Πατριαρχεῖον ἀναγνωρίζει καὶ αὐτὸ τὸ αὐτοκέφαλον τῆς Πολωνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Τὸ γεγονός δὲν εἶνε ἄμοιρον ἱστορικῆς σημασίας, ἢ δὲ Πολωνικῆ κυβερνήσεως καὶ διὰ πολιτικοῦς λόγους, τὸ οὐ θέτησε καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸ τὴν δέουσαν αἴγλην. Αἱ Πατριαρχικαὶ ἀποστολαί, ἦσαν φιλοξενούμεναι τῆς κυβερνήσεως καὶ ἔτυχον θερμοῦν περιποιήσεων αὐτῆς τε καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ὁρθοδόξου Πολωνικῆς Ἐκκλησίας. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀφίξιν των ἐπελάσθη εἰς τὸν ὀρθόδοξον καθεδρικὸν ναὸν θεία λειτουργία, καθ' ἣν ὁ Μητροπολίτης πάσης Πολωνίας κ. Διονύσιος διὰ θερμοῦ λόγου ἐχαιρέτησε τὰς ἀποστολάς, ὡς προσεκάλεσε καὶ εἰς πρόγευμα ἐν τῇ Μητροπόλει. Εἰς ἐπίσημον γεῦμα, προσφερόμεν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Θρησκευμάτων καὶ τῆς Παιδείας, οὗτος ἐξεφώνησε μακρὸν λόγον ἐξάρας τὴν πολιτικὴν σημασίαν τοῦ γεγονότος καὶ ἐκφράσας τὴν ἐπιθυμίαν τῆς κυβερνήσεως, ὅπως ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ζήσῃ ἐν ἀρμονίᾳ μὲ τὸ Κράτος. Τὴν 18 Σεπτεμβρίου ἐγενε μεθ' ὅλης τῆς ἐπισημότητος εἰς τὸν ὀρθόδοξον καθεδρικὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Μαγδαλητῆς ἡ τελετὴ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Τόμου εἰς τὴν παρῶσιν ἀντιπροσωπείαν τῆς κυβερνήσεως καὶ ἀπασασι αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαί. Στρατός, ἀποτελούμενος ἀπὸ Ὁρθοδόξου στρατιώται, ἦτο παραταταγμένος εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Μητροπόλεως διὰ τὴν ἀποδώσιν τὰς κμᾶς. Διαρκούσης τῆς θείας λειτουργίας ὁ Μητροπολίτης Χαλκηδόνος ἐξεφώνησε θερμοῦν λόγον, εἰς ὃν ἐπέμνησε τὰς θρησκευτὰς σχέσεις τοῦ Βυζαντίου πρὸς τὸ πολωνικὸν Κράτος, χρονολογούμενας ἀπὸ τοῦ 14 μ. Χ. αἰῶνος, ὅτε ὁ Βασιλεὺς τῆς Πολωνίας Καζιμίρ ὁ μέγας ἀπέστειλε πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον ζητῶν ὑποδείξεις διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς πολωνικῆς Ἐκκλησίας. Ἐκτοτε αἱ σχέσεις δὲ ἐκασσαν, νῦν δὲ συσφίγγονται καὶ πάλιν. Κατόπιν ὁ Μητροπολίτης Σάρδεων Γερμανὸς ἀνέγνωσε τὸν τόμον, τοῦ στρατοῦ παρουσιάζοντος ὄπλα,

καὶ τῆς μουσικῆς ἀνακρουούσης τὸν Πολωνικὸν ὕμνον. Εἶτα ὁ Μητροπολίτης Βουκοβίνης ἀνέγνωσε τὰ Γράμματα τοῦ ρουμανικοῦ Πατριαρχείου. Τὸ ἐσπέρως παρατέθη γεῦμα ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ, εἰς ὃ παρεκάθησαν πολλοὶ ὑπουργοὶ καὶ οἱ πρόξενες τῶν ὀρθοδόξων Κρατῶν, Ρουμανίας, Γιουγκοσλαβίας, Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας καὶ καθ' ὃ ἐξεδήλωσε τὰ αἰσθήματα ὅφ' ὧν ἐμφορεῖται ἡ πολωνικὴ Κυβέρνησις ἀπέναντι τῆς νῦν Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας. Ἀπήνησε καταλλήλως ὁ Μητροπολίτης Καληθόνος. Ἡ ἡδὴ Αὐτοκέφαλος Πολωνικὴ Ἐκκλησία ἀριθμεῖ περὶ τὰ 31]2 ἐκατομμύρια πιστῶν, εἶνε δὲ ἡ δευτέρα Ἐκκλησία ἐν Πολωνίᾳ. Μέχρι τοῦ 18' αἰῶνος ἐξηγοῦτο ἐκ τῶν δύο ρωσικῶν ἐκκλησιῶν, τῆς Μόσχας καὶ τοῦ Κιέβου, μετὰ τὴν ἔξυρσιν τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας καὶ τὴν ἀπόσπασιν ἀπ' αὐτοῦ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Κιέβου ἦεν ὑπῆγετο εἰς τὸ Οἰκ. Πατριαρχεῖον παρέμεινε εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς τελευταίας μέμεχρις οὔτου τὸ 1857 ὁ Μητροπολίτης Κιέβου Σίλβεστρος Κόσσοβ, ἀνεγνώρισε τὴν de facto ἐπικυριαρχίαν τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας· de jure ἡ Ἐκκλησία τοῦ Κιέβου μέχρι σήμερον ὑπάγεται εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, μὴ ἀναγνωρισθείσης οὐδέποτε ὑπ' αὐτοῦ τῆς προσομοιωσεως τῆς εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Μόσχας. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἱστορικῶν τούτων λόγων καὶ δικαιωμάτων, ἡ πολωνικὴ ἱεραρχία διὰ τῆς ἀποφάσεώς της τοῦ 1922, ὡςκαὶ ἡ πολωνικὴ Κυβέρνησις ἀπεκάθη εἰς τὸ Φανάριον, ζητοῦσα τὸ αὐτοκέφαλον, ὅπερ ἐνέκρινεν ἡ Γ. Σύνοδος Νοεμβρίου τοῦ 1924. Ἀλλὰ τὸ γεγονός ἔχει μᾶλλον πολιτικὴν ἢ θρησκευτικὴν σημασίαν, τοῦτο δὲ ἐξηγεῖ τὸ ἄμεσον ἐνδιαφέρον τῆς πολωνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν ἑπιμονὴν της ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ἡ χειροφότησις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἦεν ἐπιγενοσα ἀνάγκη διὰ τὸ Κράτος. Καθ' ὅτι δὲν συνέφρανον εἰς αὐτὸ τὰ 31]2 ἐκατομμύρια τῶν Ὁρθοδόξων νὰ ὑπάγονται πνευματικῶς καὶ νὰ ἔχουν σχέσεις μὲ τὴν Μόσχαν, ἢς ἡ ἀγάμεις ὑπὸ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τύπον εἰς ἐσωτερικὰ ζητήματα τῆς Πολωνίας θὰ ἦτο ἐπικίνδυνος, καὶ θὰ ἐδημιουργεῖ σοβαρὰς περιπλοκάς πολιτικῆς φύσεως. Αἱ πρὴν οὔμεναι Πολωνικαὶ κυβερνήσεις μετήλθον πολιτικὴν ὄχι συνετὴν ἀπάντησιν τῶν Ὁρθοδόξων. Ἀπὸ τὰς 90 Ἐκκλησίας αἱ οὗτοι εἶχον ἐν Βαρσοβίᾳ μόνον τρεῖς τῆς ἀφῆκαν! Ἐτέραν μεγάλην, κειμένην ἐν τῷ κέντρῳ τῆς πόλεως καὶ οὐραν ἀληθινὸν κομποῦνημα, κατεδάφισαν τελείως καὶ μετέτρεψαν εἰς δρόμον. Ἀπὸ τὰ ἀπειροῖσθμα μοναστήρια, δὲν ἀφῆκαν εἰμὴ 15 μόνον. Ἀπ' ἑτέρου Πολωνὸς φανατισμένος ἐδολοφό-

νησε προπέρυσιν ἐντὸς τῆς Μητροπόλεως, καθ' ἣν ὤραν ἐλειτούργει, τὸν Ὁρθόδοξον Μητροπολίτην Γεώργιον, προκατόχον τοῦ σημερινοῦ κ. Διονυσίου, ὅστις εἶναι φυσιογνωμία διακεκριμένη. Ἡ σημερινὴ κυβέρνησις κατενόησε τὰ σφάλματα τῶν προκατόχων τῆς καὶ προσπαθεῖ νὰ τὰ διορθώσῃ μετροχημέτη πολιτικὴν φιλελευθέρῃαν.

ΣΙΩΝΙΣΜΟΣ

Τὸ Ἑβραϊκὸν Πανεπιστήμιον δι' ἐγγράφου πρὸς τὴν Πρωτανεῖαν τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου ἀνεκίνωσε τὴν ἐν αὐτῷ ἵδρυσιν ἔδρας τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας καὶ φιλοσοφίας. Ἡ ἔδρα θὰ πληρωθῇ διὰ γερμανοβραβίου ἢ γαλλοβραβίου ἐλληκιστοῦ, κατ' ἄλλην δὲ πληροφορίαν θὰ ζητηθῇ ὁ εἰδικὸς καθηγητὴς παρὰ τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου.

—Τὸ ἐν Βιέννῃ συνελθὸν Παγκόσμιον Συνέδριον τῶν Κοινοτήτων Σφαραδῶν ἀπεφάσισε τὴν ἐν Παλαιστίνῃ ἵδρυσιν ὁμοτύμου ἀποικίας πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν Ἑβραίων τῶν Βαλκανίων. Πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου ὑπεσχέθησαν γυναῖκα πρὸς πλούσιοι ἔβραιοι ἐξ Ἀγγλίας, εἰδικῇ δ' ἐπιτροπῇ θ' ἀποσταλῆ εἰς Ἀμερικὴν διὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἀπαιτουμένων κεφαλαίων.

—Ἀντιφατικαὶ εἶναι αἱ ἐκ Μόσχας πληροφορίες περὶ τῆς ἐν Ρωσίᾳ καταστάσεως τῶν Ἑβραίων. Εἰς τὸ ἐσχάτως συνελθὸν 14ον Σιωνιστικὸν Συνέδριον ἔβραιος δημοσιογράφος ἀνέφερεν ὅτι οἱ ἐν Ρωσίᾳ ὁμόφυλοι τοῦ δεινοπαθοῦσιν, ἐπὶ ἐξ ἀντιθέτου ἄλλαι πληροφορίες παρευσιάζουσι τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ἐν Ρωσίᾳ ἔβραίων ἀγροτῶν ὡς βαίνουσιν κατοικίως. Δὲν ἀλλεῖπουσιν ἐν τούτοις καὶ αἱ ἐξηκριβωμένοι πληροφορίες περὶ διώξεως ὄρισμένων ἔβραίων, ἀγροτῶν καὶ γυναικῶν, ἐπι τῇ κατηγορίᾳ ὅτι ἐδημοσίευσαν ἄρθρα ἀντικομμουνιστικά.

—Κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἐπερίττωσαν τὰς σπουδὰς των λαβόντες δίπλωμα ἐν ταῖς Σχολαῖς τῆς Παλαιστίνης περὶ τοὺς διακοσίους καθηγηταὶ καὶ καθηγήτριαί τῆς Ἑβραϊκῆς, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ ἡμίσεις προσρρίζονται διὰ τὰς ἔβραϊκὰς κοινότητας διαφόρων κρατῶν, συγκαταριθμῶν δὲ τῆς Ἑλλάδος, Βουλγαρίας, Ρουμανίας, Γερμανίας, Ἀγγλίας, καὶ Ἠνωμένων Πολιτειῶν.

ΙΣΛΑΜΙΣΜΟΣ

Οἱ «Τάιμς» ἔγραψαν ὅτι μετὰ τὸν ἀπέλασιν τοῦ Χαλίφου τῆς Τουρκίας οἱ οὐλεμάδες τῆς Αἰγύπτου ἠθέλησαν νὰ συγκροτήσωσι συνέδριον ἐν Καίρῳ πρὸς ἀνάδειξιν νέου Χαλίφου. Τὸ συνέδριον δὲν συνεκροτήθη ἐφέτος, ἀλλὰ ἐλπίζεται ὅτι τὸ προσεχὲς ἔαρ θὰ

κτιροθῶθῃ τοῦτο. Ἡ γενικὴ πεποίθησις εἶνε ὅτι ἡ πλειοψηφία τῶν Οὐλεμάδων ἀποκλίνουν ὑπὲρ τῆς ἀνακηρύξεως ὧς Χαλίφου τοῦ Βασιλέως Αἰγύπτου Φουάτ. Δὲν πιστεύεται ὅτι ὁ Βασιλεὺς θὰ ἀποκλινῇ τόσον μεγάλην τιμῇ. Ἀλλὰ τοιαύτη προσφορὰ ἐξαργυρῶν κυρίως ἐκ τῶν ἀποφάσεων, ἃς θὰ λάβουν οἱ Οὐλεμάδες τῶν ἄλλων χωρῶν.

—Οἱ ἀνώτεροι Ἀζχαρισταὶ καὶ οὐλεμάδες ἐρεθισθέντες ἐκ τῆς κατ' αὐτῶν πολεμικῆς ἐφημερίδων τινῶν ἀραβικῶν ἐν Αἰγύπτῳ, ἀπεφάσισαν νὰ ἱδρῦσιν σύνδεσμον πρὸς προστασίαν τοῦ Ἰσλάμ κατὰ τῶν διασυρόντων αὐτὸ διὰ δημοσιευμάτων. Οἱ κατὰ τῶν Ἀζχαριστῶν ἐπιτιθέμενοι ὑπερασμύονται τῶν ἰδεῶν, τὰς ὁποίας ἀνέπτυξε περὶ Ἰσλάμ καὶ πολιτικῆς ὁ πασίγνωστος πλέον ἀνὰ τὸν Ἰσλαμικὸν κόσμον σέιχη Ἀβδ-ἔλ-Ράζεκ, συγγραφεὺς τοῦ νεωτεριστικοῦ βιβλίου «Κυβερνήσις καὶ Ἰσλάμ». Ἐν τῷ μεταξὺ συνηλθε νὸ ἀνώτατον συμβούλιον τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ὑπουργοῦ καὶ ἀπεφάσισε τὴν παύσιν τοῦ ἐν λόγῳ ἱεροδικαστοῦ Μανσοῦρας. Ὁ Ἀβδ-ἔλ-Ράζεκ ἐδήλωσεν ὅτι μετὰ τὴν ἐπίσημον πρὸς αὐτὸν κοινοποίησιν τῆς παύσεώς του θὰ ἐγείρῃ ἀγωγὴν κατὰ τῆς Αἰγυπτ. Κυβερνήσεως.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐν Στοκχόλμῃ συνελθούσης Παγκοσμίου Χριστιανικῆς Διασκέψεως ἔλαβε χώραν καὶ δεῖπνον τοῦ «χρυσοῦ κανόνος» (τῇ 25ῃ Αὐγούστου ἔ. ἔ.), εἰς ὃ παρεκάθησαν πεντακόσιοι ἐπίσκοποι, κληρικοὶ καὶ λαῖκοὶ ἀντιπροσωπεύοντες τριάκοντα δογματικὰς ἀποχωρήσεις 34 χωρῶν.

—Ἐν τινι χρυσορυχείῳ ἐπὶ τῶν ὄρεων τῆς Πολιτείας Τουχουάουχα τοῦ Μεξικοῦ ἀνεκαλύφθησαν ἐσχάτως ἀ-ἐπαφοὶ σκελετοὶ ἀνθρώπιναι ὕψους δέκα μέχρι δώδεκα ποδῶν. Οἱ σκελετοὶ εὐρέθησαν καθήμενοι μὲ τοὺς ὤμους καὶ τοὺς βραχίονας κλίνοντας πρὸς τὰ ἔμπροσ καὶ τὰ γόνατα ὑψωμένα. Εἰς τὴν θέσιν ταύτην τὸ ὕψος ἀπὸ τοῦ κρανίου μέχρι τοῦ ἐδάφους ἦτο πέντε μέχρι ἕξ ποδῶν. Πιθανῶς πρόκειται περὶ νεκροταφείου Ἰνδικῆς τινος φυλῆς.

—Κατετάραξεν τοὺς διανοουμένους Ἰαμερικανικοὺς κύκλους ἡμεῖς τὸ δικαστήριον τῆς Τεννεσση διαξαχθεῖσα πρὸ τινος δίκη τοῦ Καθηγητοῦ Σκόψ κατηγορηθέντος διότι ἐδίδασκε τὴν δαρβίνειον θεωρίαν καὶ καταδικασθέντος εἰς χρηματικὸν πρόστιμον. Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις τοῦ ἑλληνοαμερικανικοῦ τύπου καρισιτῶσι τὸ ζήτημα ὡς ἐνέχον βαθυτέραν σημασίαν καὶ ἀποδίδουσι τὴν δημιουργίαν του εἰς

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

τάς ἐργασίας τῶν γαστρῶν Κου Κλουξ-Κλάν ἐκρεταλλευομένων τὰ θερησκευτικά τοῦ λαοῦ αἰσθήματα διὰ σκοποῦς καθαρῶς σοβινιστικοῦς.

— Ἐσχάτως συνήλθεν ἐν Λονδίῳ ἡ τρίτη διδασκαλική συγκέντρωσις πρὸς παρακολούθησιν τῶν ἀπὸ τρεῖς ἀρξαμένων «θερινῶν μαθημάτων». Τῆς συγκεντρώσεως ταύτης μετέσχον διδάσκαλοι τῆς Μ. Βρετανίας, τῶν Ἀμερικῶν καὶ πολλῶν ἕτερον Κρατῶν. Ὁ Γάλλος ἐν Λονδίῳ πρεσβευτὴς παραστάς κατὰ τὴν τελευταίαν τῆς ἐνάρξεως τῶν θερινῶν μαθημάτων τοῦ ἔτους τούτου ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην συχνῶν διεθνῶν διδασκαλικῶν συσθερίων πρὸς συντονισμόν τῶν διαφόρων ἐκπαιδευτικῶν συστημάτων, εἶπε δὲ ὅτι «ἡ συνεννόησις αὕτη θὰ προήγε σπουδαίως τὴν ὑπόθεσιν τῆς εἰρήνης καὶ θὰ προσελάμβανεν ἀποτελεσματικῶς πλείστας διεθναῖς παρεξηγήσεις.»

— Ἐν Β ἐννῆ ἠπαιλήθησαν ἀντισημικαὶ ταραχαί. Τὴν ἐναντίον τοῦ Σοβινισμοῦ κίνησιν διαδίδουσι οἱ ἀποταλοῦντες εἰδιδὸν ἀντισημικὸν σωματοειὸν Χλακρούζλερ.

— Ὁ φερόμενος ὡς μητροπολίτης Ἡνωμένων Πολιτικῶν Βασιλείας Κομβόπουλος ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον πομπώδη ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀειμνήστου Φωτίου Ἀλεξανδρείας, δι' ἧς καλεῖ τὸν λαὸν τῆς «Θεοσώστου ἐπαρχίας» αὐτοῦ εἰς πάνδημα μνημόσυνα ὑπὲρ τῆς ψυχῆς Αὐτοῦ, «ἧς πάντως οὐ παύσεται προσβέουσα ἐν Οὐρανοῖς ὑπὲρ κατισχύσεως τοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας ἀγῶνος, εὐλινος κρατερός ἡγεῖτο ὁ ἀπ' ἡμῶν μεταστάς μέγας ἐν Πατριάρχοις ἀοίδιμος Φώτιος».

— Ὁ θερησκευτικὸς ἀγγλικὸς τύπος ἀσχολεῖται κατ' αὐτὰς περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἡ ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία θὰ δυνηθῇ νὰ μετασχη τῆς ἐνδεχομένης συγκληθησομένης Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς Ἱερουσαλήμ.

— Ἀξιοσημείωτος εἶναι ἡ δήλωσις τοῦ Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίου τῆς Λυδῶν, καθ' ἣν «ἐν τῇ ἐκμαθήσει τῆς ἑλληνικῆς καὶ λατινικῆς μαθημάτων Γαλλικά», ὡς καὶ δημοσίευμά τι τοῦ Πανεπιστημίου Πρίνσετον, ἐν ᾧ συμπρασματικῶς ἀναφέρεται περὶ τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκπαιδεύσεως, ὅτι «εἶναι σαφὲς τοῦλάχιστον τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Μέση Ἐκπαιδεύσις θὰ ἐξακολουθήσῃ (ἐν Ἀγγλίᾳ) νὰ διατηρᾷ εἰς τὴν κυριωτέραν λειτουργίαν τῆς τὰ ἰδεώδη μᾶς γενικῆς φιλελευθέρως ἐκπαιδεύσεως, ἀνευ οὐδεμιᾶς περιπλοκῆς πρὸς ἀντικειμενικοῦς σκοποῦς ἐπαγγελματικῆς κλίσεως».

Ἐκδόσις ἀπεργαμένων τῆς Ἀλεξάνδρου τῆς Ἀθηνῶν. 1925.

Μητροπ. Καλαβρυτίων καὶ Αἰγιαλείας Τιμοθέου, προσέχετε μὴ πλανηθῆτε Κομμουνισμός. Σπουδαστογραφισμὸς ἢ χλιτισμὸς. Ψευτογραφισμὸς, Οὐνισμὸς Παπικὸς. Ἀθήναι 1925.—Πρόλογος μελλούσης νὰ ἐκδοθῇ συγγραφῆς, προδημοσιευθεῖς, μὲν ἐν τῷ «Νεολόγῳ» Πατρῶν, ἀναδημοσιευόμενος δ' ἐξ αὐτοῦ πρὸς εὐρυτάτην διάδοσιν, ἵνα φωτισθῶσι πρὸ πάντων ἡ τάξις τῶν ἐγγραμμάτων ἐκ τῶν Ἑλλήνων περὶ τῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρων πλανῶν σοβαρῶν κινδύνων.

— Ἐπαγγελματικὴ Σχολὴ Θεάτρου, 1924 : Ἐκδόσις τῶν ἀπεργαμένων ἀπὸ 1 Σεπτ. 1924 μέχρι 31 Αὐγ. 1925. Ἀθήναι 1925. Ἐν τοῖς ἀπεργαμένοις τῆς Σχολῆς ταύτης ἀναφέρεται, ὅτι ἐν τῇ ὑπὲρ τῶν μαθητῶν αὐτῆς διοργανωθείσῃ σειρᾷ μορφωτικῶν διαλέξεων περὶ θεάτρου μετέσχον καὶ οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου κ. κ. Δ. Μκαλάρος καὶ Γρηγόριος Πιπταμιχαῆλ, ὁμιλήσαντες ὁ μὲν πρῶτος «περὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τῆς Σκηνῆς», ὁ δὲ δεύτερος «περὶ Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ νεωτέρου θεάτρου».

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Ὁ Ἡγεμόμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μπουνάσης προκηρύττει ὅτι, ἐκτιθηθῆναι εἰς πλειοψηφικὴν δημοπρασίαν ἢ ἐκποίησιν ἐνὸς ἀμάλιου τῆς Μονῆς ἐτῶν τεσσαρῶν χρώματος κοκκίνου καὶ ἀναστήματος μετρίου. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Δεσκάτῃ καὶ εἰς τὸν ἐπιβεβητόν τῶν δημοπρασιῶν τὴν 18ην Ὀκτωβρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Εἰρηνοδίκου Δεσκάτης Κωνσταντίνου Καλούδη ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ταυταριθμοῦ διακηρύξεως ἀρτισκομένης εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Μονῆς καὶ κοινοῦ τῆς Δεσκάτης ἔσθαι οἱ βουλόμενοι θὰ συναγωνισθῶσι καὶ λάβωσιν γινώσκον τῶν ὄρων αὐτῆς. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Πουνάσης τῇ 22 Σεπτεμβρίου 1925.

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,”
 KHEKHEMON KATHEN THE EKKLHSEIAS THE ELLADOS
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
 Ἐπιτηρημοῦ: Διὰ τοὺς Ναοὺς καὶ τὰς Μονὰς Δρ. 50
 Διὰ τοὺς Ἱεροῖς Δρ. 80
 Ἐξωταρικοῦ. Φρ. Κρ. 50
 Ἀμοιβῆς. Δολ. 3
 ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
 † Ο ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ ΜΕΛΕΤΙΟΣ
 † Ο ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
 Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου
 Ἱεραροῦ: Μέγαρον Ἀρχιεπισκοπῆς, Φιλοθέης 6, Ἀθήναι
 Τῆσις: “Φαίνομας”, Ὁδὸς Σαββίου 38, Ἀθήναι